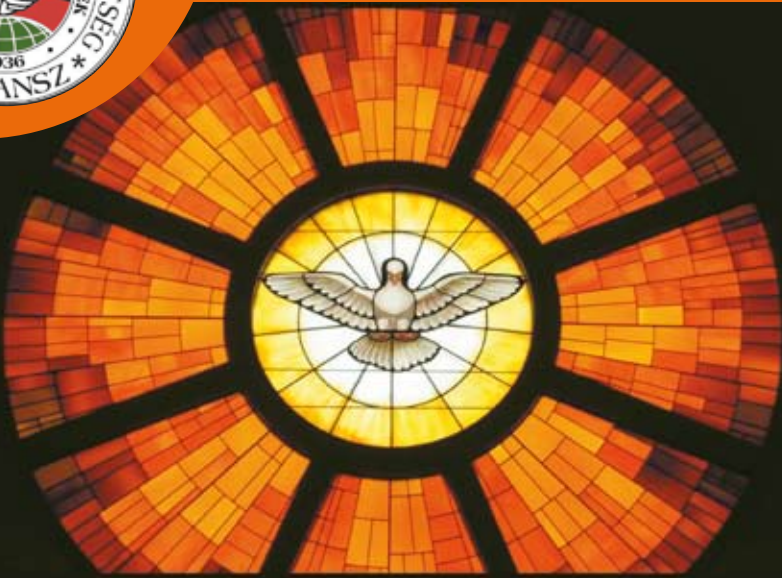

Az Evangéliumi Aliansz hírlevele

2017. PÜNKÖSD

Engedd el a korlátot!

Idős nénit vittünk le az emeletről. Hárman fogtuk a széket, amiben ült. Minden lépést ki kellett számítani, nehogy kibillenjen az egyensúlyból. Erőlködtünk, izzadtunk rendesen. Egyszer csak Dédi váratlanul elkapta a lépcsőházi korlátot, mivel bizonytalanak érezte a helyzetét, de éppen ettől a mozdulattól esett ki majdnem a székből. Meg kellett kérni, hogy engedje el a korlátot.

Valahogy így van ez a reformációval is.

Isten hordoz, visz minket. Ő tudja honnan hová akar eljuttatni:

- halálból az életbe,
- megkötöttségéből a szabadságba,
- törvényeskedésből a hit általi életbe,
- rajongásból a józanságba,
- emberközpontúságból a Krisztus-központú hitbe,
- konformista, anyagiasságos vallásosságból Isten szeretetébe,
- öntörvényű libertinizmusból az egészséges mértékletességre,
- magunk körül forgó egyházasdiból a kilépő misszióba.

Testvér, engedd el a korlátot! Szolgáltasd ki magad annak, akitől minden jót kapsz. „Minden forrásom belőled fakad.” (Zsoltár 87, 7)

Szeverényi János

(Híd magazin 2017/1)

Egyek Krisztusban

Nem lenne jó bárkit is kihagyni a közös ünneplésből

Nagy örömünkre szolgált, hogy ez év februárjában, mintegy négyszáz testvérünkkel találkozhattunk Budafokon, az Országos cigánymissziós Imanapon. A konferenciára öt felekezet cigány gyülekezeteiből érkezünk, ami példaértékű a protestáns egység kiabrázolására tekintetben.

Már a tavalyi találkozó kapcsán is utaltam arra a felemelő megtapasztalásra, melyben a magyarországi keresztyénségünk protestáns egységét, együttműködését élhettük át a cigánymisszió sajátos kihívásain, eredményein, áldásain keresztül. Mindenik irányból évszázados késésben volt ez a megtapasztalás, s milyen különös, hogy éppen a „nagy vacsora” példázata szerint, az utak és ösvények világából születő közösség lesz Isten kezében olyan eszköz, mely mérföldlépő missziói csizmában igyekszik behozni a lemaradást. Most, a reformáció jubileumi évében, minden olyan ünnepi megmozdulás rendkívül fontos és iránymutató, ami kihangsúlyozza a reformációs gyökereken született felekezetek Krisztusban való egységét, összetartozását.

Dr. Győri István testvérünk így ír erről a Református Presbiteri Szövetség „Presbiter” című lapjában: „A reformáció örököseiként a protestáns egyházak családjába tartozunk, akikkel összeköt a közös történelem, azon belül a közösen átélt üldöztetés emléke. Szoktuk ezeket kiségyházaknak is nevezni. Ne feledjük, hogy Luthernek és Kálvinnak is csak annyi híve volt először, akik egy asztalnál elfértek.”

Máshol ezt mondja: „Természetesen testvéregyháznak tekintjük az evangélikusokat, de ide tartoznak a baptisták és a metodisták, sőt az újabb protestáns egyházak is. Ők is a reformáció örökségét hordozzák, nem lenne jó bárkit is kihagyni a közös ünneplésből.” Majd ezt javasolja: „Jó lenne a közös protestáns örökséget felfedezni a testvéregyházakkal való közös istentisztelet és szolgálat megerősítésére” továbbá „jó lenne keresni velük helyi és területi szinten is a találkozás, a közös istentisztelet és bizonyoságtétel lehetőségeit.” Szívleljük meg ezeket a gondolatokat és törekedjünk is a megvalósításukra!

Nemrégén Budapest adhatott otthont a Nyugat-Európai Protestáns Zsinat ülésének. Milyen Istentől adott lehetőség lenne számunkra is, ha a reformáció ötszázadik évében a magyar protestáns közösségek – a kicsinytől a nagyig, a történelmi kategóriától az újabban születettekig – össze tudnánk jönni és ki tudnánk fejezni egymás iránti szeretetünket és nagyrabecsülésünket.

Tudnánk-e találkozni a Krisztusban és az Ő szeretetével átölelni egymást?

Reménységgel kérdzem és minden felelősséget viselő testvéremet kérem, hogy imádkozva gondolja át, hogy ebben a jubileumi évben, vajon itt van-e ennek a kényújtásnak és a kinyújtott kéz elfogadásának a kairoza?

D. Szabó Dániel

Pünkösd 2017 – Cselekedetek 2,17–18

Eljött a jóeli ígéret (Jóel 3,1–5) beteljesedése, ahogyan erről az Apostolok Cselekedetei könyvében (ApCsel 2,17–21) olvashatunk. A megtérő, Istenhez forduló, az Úr nevét segítségül hívó ember megmenekül (Jóel), üdvözülni (ApCsel).

A jóeli ígéret a megtérőknek (Jóel 2,12–17) a bűnbánatot tartó népnek adatik majd. Az ígéret az anyagi jólét eljövételéről szól, a minden hiányt betöltő ígéretek megvalósulása következik ezután. Mindezek megkoronázása a Lélek kitöltésének ígérete. – Egy barátom jutott eszembe, akinek, bár volt keresztyén előtapsztalata az életében, mégsem kereste rendszeresen Isten közelségét a közösségben. A kérdésre, hogy miért marad távol az istentisztelettől, azt mondta: Majd akkor keresi az Isten jelenlétét, ha a testi, fizikai, anyagi kérdéseket már meg tudta oldani. – A sorrend nem mellékes. Keressük Őt teljes szívünkkel! Vagy feltételeink vannak?

A Lélek pünkösd kiöltetésének sokféle jele van a férfiak és nők, a fiúk és lányok, idősek és fiatalok életében: új gondolatokat fogalmaznak meg Isten Igéjének újra megértése által; nehéz élethelyzetekre nézve új felismerésekre, látásokra, új meggyőződésekre jutnak; s az „életet megjárt” sokat tapasztalt emberek nem kiégnek, hanem új álmokat álmodnak, új ötleteik vannak. – Segítő szolgálatban dolgozók között ismert állapot a „kiégés”, amikor minden erő elvész. Elvesztjük az érdeklődésünket a feladat irányában, a munkát gépiesen végezzük, a visszatérő, monotonná vált feladatvégzés közben elvesztjük az „életkedvünket” is. – Isten gyermekeinek van egy kifogyhatatlan erőforrása, melyet Lelke közvetít – az erő, szeretet és józanság Lelke, melyet fel lehet „gerjeszteni” magunkban. (2Tim 1,6–7)

Ez olyan szeretet, mely soha nem fogy el. (1Kor 13,8) Ha ebből a Lélekből veszünk, akkor Ő bennünk marad, mi pedig Őbenne. (1Ján 4,12–13) – Egyszer a segítő foglalkozású embereket támogató tréningen egy indián származású pszichiáter személyes tanácsait hallgatták meg a résztvevők. Mikor egy gyakorló hívő keresztyénhez ért, aki maga is ebben a hivatásban dolgozott, azt mondta, „számodra nincs üzenetem”. Neki volt valamije, ami az ott kapható megerősítő jó tanácsnál határozottabb, nagyobb erőforrás.

A Lélek által egy új élet kezdődik el az emberben. Jó példa erre az emberi élet természetes fejlődése. A lelki még fel nem ébredt ember olyan, mint a magzat, aki már megfogant, él, bizonyos értelemben érzékel is dolgokat, de nem érzékeli az „isteni dolgokat”. Isten jelenlétének tudatával nem rendelkezik, „szívének szemei csukva vannak”, úgyhogy Isten Lelkéből semmit nem lát. Amikor újjászületik, minden ugyanúgy megváltozik mint a születéskor: „szívének szemei kinyílnak... látja miként irgalmas hozzá az Isten. ...Fülei most már nyitva vannak és Isten szava nem haszontalanul szól. ...Most már tudja, mi az Isten békéje és a Szentlélek által való öröm.” – írja J. Wesley egyik prédikációjában. A Lélek, mely megeleveníti az emberi lelket, a lelki valóságába helyezi át az emberi életet. Azok az események és tevékenységek melyeket, mint Lélek által újjászületett emberek élünk át és végzünk el, nem csak a mindennapi élet, hanem az isteni élet dimenziójában is történnek.

– Amikor valamiért könyörgünk, ajtó nyílik és a korábban nehezen megvalósulhatónak hitt dolgok megtörténnek, például ajtó nyílik az abortuszmentes szülészeti osztály felállítására; vagy, amikor imádkozunk a családokért és a házasság intézményéért és ajtó nyílik az országos nyilvánosságra, majd azt olvassuk, hogy javulnak az ország demográfiai mutatói. Ahogy pedig keressük a lehetőséget Isten üldözött, vagy az emberek által kevésbé megbecsült kicsinyei irányába – és Isten elvezet oda, ahol keresztény hittestvéreink szenvednek, segítséget látnak, hátrányos megkülönböztetésben élnek, akár az ország határain belül is.

De igaz az is, hogy sok minden még nem egészen világos a számunkra, „mert most még tükör által és homályosan látunk, töredékes az ismeretünk” (1Kor 13,12).

Pünkösd következik. Ne elégedjünk meg néhány jól megtanult pünkösd ének eléneklésével, nagyszerű lelki élményekkel, melyeket átélhetünk az Ige hirdetése és annak hallgatása alkalmával, hanem hagyjuk, hogy a „minden halandóra” kitöltött Lélek birtokba vegyen, új látások meglátására elvezessen – és merjük megálmodni az Istentől jövő álmokat!

Szuhánszky Gábor

Teljesedjete be Szentlélekkel!

Pünkösd, az üdvösségtörténet egyszeri és megismételhetetlen pillanata volt. Ahogyan Jézus Krisztus születése, halála és feltámadása az idő teljességében történt, úgy az egyház születése is egyetlen naphoz kötődik. A Szentlélek kiadására vonatkozó ígéretek ugyanis pünkösd napján teljesedtek be. Az akkor történtek hatása és példája azonban végigkísérte az egyház történelmét, sőt megújító erőként tapasztalható mind a mai napig.

Az egyház tehát, mint isteni fogantatású „intézmény”, pünkösd napján „testesült” meg. Igaz, hogy Krisztus a mennybemenetel napján visszalépett a láthatatlan világba, de pünkösdkor a gyülekezetben/egyházban vált ismét láthatóvá, hallhatóvá, folyamatosan tapasztalható valósággá, immáron 2000 esztendeje. Miután Jézus feltámadt a halálból, találkozott tanítványaival, majd rájuk lehelt, és a Szentlélek erejét ígérve elküldte őket a nagyvilágba, azzal a misszióparanccsal, hogy tegyenek róla bizonyosságot minden teremtménynek.

A Krisztus egyházának fő küldetése tehát a Róla való bizonyágtétel. Pünkösd ennek a Jeruzsálemből eredeztethető világmisszióknak vált kiindulópontjává. Az a többzetes tömeg, amely pünkösd napján, az aratási hálaadó napra sietett föl Jeruzsálemba, nem is sejtette, hogy a világtörténelem egyik legjelentősebb eseményének lesz tanúja. Az Apostolok Cselekedetei írója, Lukács, a 2. fejezetben közel 20 országot és mintegy 12 nyelvjárást sorol föl, ahonnan sok ezren voltak jelen. A pünkösd

események kapcsán a történész Lukács háromszor említi meg, hogy a résztvevők „saját anyanyelvükön” hallották Isten nagyságos dolgairól szólni az apostolokat.

A pünkösd nyelveken szólás tehát nem valami értelmetlen „blabla” beszéd volt, hanem az ott jelenlévő, különböző nemzetiségek anyanyelvén megszólaló világos igehirdetés! Amíg Babel a nyelvek összezavarásának jelképe lett, addig a jeruzsálemi pünkösd nyelvcsoda a mindenki által érthető, és minden nemzetnek szánt isteni kijelentés kiindulópontjává vált. Péter apostolnak a Szentírásra épülő, és ezzel együtt a megfeszített Krisztusról szóló, szívbemarkoló igehirdetése 3000 ember megtérését, őszinte hitvallását és bemerítését, valamint a helyi gyülekezethez való csatlakozását eredményezte.

Nem volt ott semmi látványos színpadi bemutató, előre meghirdetett erődemonstráció. Az isteni erő nem az apostolok hangjában, szónoki képességében, látványos és határozott fellépésében volt megfigyelhető, hanem az Isten Szavának szívet megremázó, rejtett bűnököt leleplező erejében. A hallgatóság szinte remegve kérdezte: „Mit kell ezek után cselekednünk?”

Nem sikkad-e el sokszor gyülekezeteinkben, vagy konferenciaként meghirdetett találkozóinkon az istentisztelet legfontosabb része, a Szentírásra épülő tiszta igei tanítás, vagy a személyes indíttatású tanúságtétel bizonyágtétel? Nem silányulnak-e időnként semmitmondó kulturális produkcióvá kereszténynek mondott rendezvényeink?

Tudunk-e eligazító, világos választ adni a „szíven talált” és bűnei miatt „megkeseredett” embertársainknak? Hányan ülnek szószékeink előtt, imaházunk padjaiban olyanok, akiknek az élete, házassága zátonyra futott, reménytelenné vált számukra a jövő, és világos eligazító szóra, lelki vigasztalásra várnak? Ma sem lehet más a válaszuk, mint akkor: „Térjete meg, és keresztelkedjete meg valamennyien a Jézus Krisztus nevében, bűneite bocsánatára és megkapjátok a Szentlélek ajándékát.” (ApCsel 2,38)

A Szentlélek ajándéka ebben az esetben nem egy konkrétan körülírható adomány csupán, hanem a Krisztusban nyert Örök Élet bizonyossága (Róma 6,23), az Isten megváltott népéhez való tartozás öröme (1Péter 1,3-9), a Krisztus testébe/gyülekezetébe való beépülés áldása (1Korintus 12,12-13), a lelki közösség szükség szerinti építése (1Korintus 12,7) – és még hosszan lehetne folytatni a felsorolást. A Szentlélek jelenléte és áldása sem csupán a hitre jutásunk kezdetén, egyszer megnyert statikus állapot, hanem keresztyén életünk sokszor átélhető csodája.

Ezért kezdte Pál apostol az efezusi gyülekezet plántálását ezzel a kardinális kérdéssel: „Vajon vettetek-e Szentlelket, miután hívókké lettetek?” – majd imádkozott értük – és rájuk szállt a Szentlélek (ApCsel 19,2-7). Később pedig, egy hozzájuk írt levelében a következőképpen szólította föl ismét ugyanezt a gyülekezetet: „Teljesedjete be Szentlélekkel!” Ennek módját pedig így jelölte meg: „Mondjate egymásnak zsoltaókat, dicséreteket, és lelki énekeket; énekeljete és mondjate dicséretet az Úrnak!” (Efezus 5,18-19)

Kérjük és kívánjuk a Szentlélek teljességét az életünkben, hogy ez által bátor tanúi lehessünk Isten tetteinek ebben a világban!

Dr. Mészáros Kálmán

4-5.

OLDAL

„Ezen a közziklán építem fel egyházamat.”

Aliansz Teológiai Műhely Piliscsabán

Már egy évtizede annak, hogy a Magyar Evangéliumi Szövetség vezetősége Aliansz Teológiai Műhely elnevezéssel, minden esztendőben továbbképzést szervez a szövetséghez tartozó, evangéliumi elkötelezettségű egyházi és felekezeti vezetők, valamint a különböző lelkiségi mozgalmak meghatározó személyiségei számára.

2017. február 21-én a piliscsabai Béthel Evangélikus Missziói Otthon volt a helyszíne a találkozóknak. A mintegy negyven résztvevő, közel húsz felekezetet, gyülekezetet és missziós szervezetet képviselt.

A találkozó Szeverényi János, az aliansz elnöke, az evangélikus egyház országos missziói lelkészének köszöntőjével és Lukács evangéliumából vett igei elmélkedésével (Lk 10,38–42) vette kezdetét. Kihangsúlyozta, hogy Mária igehallgatása és Márta cselekvő hite egyaránt követendő példa lehet előttünk. A délelőtt során három időszerű témában hangzott el előadás.

Dr. Szabó Dániel, az Aliansz tiszteletbeli elnöke, református teológiai tanár, „A felekezetek, gyülekezetek kapcsolata, az egymásért vállalt felelősségének bibliai alapjai” címmel tartott érdekfeszítő előadást. „Édesapámat megfosztották palástjától, amikor én is hasonló sorsra jutottam, az egyház hajójából kidobtak, Isten népe mentőcsónakjaiba kerültem” – idézte föl küzdelmes sorsának meghatározó élményét és Isten mindent helyreállító szeretetének bizonyítékait. Látása szerint a reformáció félévezredes jubileumi évében feltétlenül szükség lenne egy teljes spektrumú (ahol a nagyobb felekezetek és a kisebb egyházak egyaránt képviseltetnék magukat) Protestáns Zsinat összehívására, amelyben kész összekötő szerepet vállalni.

Dr. Mészáros Kálmán, az Aliansz alelnöke, a Baptista Teológia Akadémia tanszékvezető docense, a Reformáció 500. évfordulója kapcsán „Egységtörekvések az egyháztörténelem különböző korszakaiban” címmel tartott vetített képes előadást. Áttekintést adott a bábéli nyelvzavartól, a Krisztus által létrehívott egyház sziklaszilárd alapigazságairól, a pünködsi lélekáradás egyiséget teremtő időszakáról, az egyház több évszázados történelmi útjának nehézségeiről, tévelygéseiről, ébredési mozgalmairól, a reformáció korszakalkotó felismeréseiről és az azt követő egységtörekvésekről, egészen a napjainkra jellemző kihívásokig.

Dr. Győri István, a Sárospataki Református Teológia Akadémia exdékánja „A protestáns ökumené kérdései a reformáció emlékévében” témában dolgozta ki előadását, levelét Szuhánszky Gábor Aliansz alelnök ismertette. „A protestáns szót ma inkább a »tiltakozó« jelentéssel használjuk, pedig a szó eredeti értelme ez: tanúskodik, bizonyosságot tesz, kiáll az igaza mellett, a latin *pro* (= ért) és a *testes* (= tanú) szavakból képzett ige. Talán épp az 500 éves jubileum adna alkalmat, hogy visszatérjünk az eredeti, »hitvalló« értelemez, mely szerint protestáns az, aki hitét vállalja és megvallja” – hangsúlyozta professzor testvérünk.

A délután folyamán pedig, előre felkért hozzászólóként, Papp János baptista egyházelnök, Pataki Albert pünködsi egyházelnök, valamint Dr. Khaled A. László metodista szuperintendens fejtette ki látását a mai egyházak vezetőinek felelősségéről, felekezeteik egymáshoz és az államhoz való viszonyáról, a felekezeti közeledések és egységtörekvések eredményeiről és nehézségeiről.

A hozzászólások sorát László Viktor, az Aliansz alelnöke, az Ez az a nap! mozgalom vezetője nyitotta meg. Kifejtette, hogy a felekezetközi és vallásközi párbeszédnek helye van, ugyanakkor veszélyeket is rejt, ha ennek során nem Krisztushoz, hanem csupán egymáshoz közeledünk.

A fórumbeszélgetés Horváth Istvánnak, az Aliansz főtítkárnak tájékoztatójával zárult. Ebben szólt az evangéliumi szövetség további missziós terveiről, programjairól és más fontosabb aktuális kérdésekről. A befejező áhítat gondolatait Szuhánszky T. Gábor mondta el, amit imaközösség és a záró áldás követett. Köszönet a jól szervezett alkalomért és a kiváló ellátásért. Soli Deo Gloria!

Dr. Mészáros Kálmán

*a Magyar Evangéliumi Szövetség (Aliansz)
alelnöke*

Mit tesz Isten...?

Főtitkári beszámoló a 2016-os évről

A 2016-os **Aliansz imahét** nyitóalkalmát a Wesselényi utcai baptista gyülekezetben tartottuk január 3-án, vasárnap, 17 órai kezdettel, az igehirdető Khaled A. László methodista lelkész volt. A hét témáját, a tékozló fiúk hazatérését, Lukács evangéliumának 15. fejezete alapján tanulmányoztuk. Különösen azokért imádkoztunk, akik valami miatt elhagyták Istent és a gyülekezetüket – hogy visszatáljanak Hozzá és az Ő népéhez! A szerdai napon a Golgota gyülekezetben szintén az Aliansz vezetők szolgáltak. Az imahét záró alkalmait gyülekezetenként ünnepeltük.

Az **Aliansz teológiai műhelyre**, február 23-án került sor Piliscsabán, ahol „Szabad-e az egyház?” címmel az állam és az egyház kapcsolatáról beszélgettünk. Előadóink, Dr. Gonda László református teológiai tanár és Dr. Szigeti Jenő adventista professzor voltak. Papp János baptista egyházelnök, Pataky Albert pünkösd-i egyházelnök és Csernák István methodista szuperintendens részéről pedig korreferátumok hangzottak el.

2016-ban, február 7–14. között, immáron a kilencedik alkalommal került megrendezésre a **Házasság hete** programsorozata. Ebben az évben „a szeretet: szenvedély és döntés” címet választották a szervezők, és a Házasság hete arcainak, képviselőinek, *Hegedűs Endre és Katalin* zongoraművészeket kérték fel, amit a Kossuth díjas művész és felesége örömmel vállaltak. Az Aliansz legfontosabb szerepe a mozgalom magyarországi elindítása volt. Továbbra is benne vagyunk a szervezőbizottságban,

de maga a mozgalom túlnőtt rajtunk, aminek nagyon örülünk, hiszen 2016-ban országosan több, mint kétszáz program került megrendezésre – és látjuk az elmúlt évek gyümölcseit is: „2015-ben több, mint tízezerrel többen kötöttek házasságot, mint 2010-ben és a válások száma is csökkent!” – hangzott el 2016. február 9-én az M1-en, egy házasság hete riport kapcsán.

Az **Imakör Budapestért** első alkalmára még az imahét alatt, január 5-én került sor. Szuhánszky Gábor alelnökünk szervezésében találkozunk minden hónap első keddjén, a Budai Református Gyülekezet Szilágyi Dezső téri gyülekezeti termében. Az

októberi összejövetelünket (október 9.) a Gellérthegyen tartottuk, itt imádkoztunk városunkért, országunkért, megtérésekért, szellemi ébredésért.

A **misszióvezetők imareggelije**, egy munkamegbeszélés és imádkozó testvéri közösség, melyre azokat a misszióvezetőket várjuk, akik magyarként egy nemzetközi misszió magyarországi munkáját irányítják. Találkozóinkon fontos, időszerű kérdéseket beszélünk át és ezekért imádkozunk.

Az elmúlt időszak egyik kiemelt kérdése egész Európa vonatkozásában a **menekültek** és gazdasági bevándorlók ügye, amiben a közép- és kelet-európai álláspont és hozzáállás nagyban eltér ennek az általános nyugat-európai szemléletétől és kezelésétől.

A még 2015-ben megalakult összefogás keretében, társszervezeteink szervezésében (OM, WYAM, Reach Global, EFCA, Kelet-Európa Misszió, Golgota Keresztény Gyülekezet, Danube Nemzetközi Gyülekezet), januártól decemberig rendszeresen látogattuk a Bicskei Befogadó Állomást, egészen decemberi bezárásáig. Ugyanígy, ebben az összefogásban heti rendszerességgel látogatták csoportjaink a két budapesti Baptista integrációs központot, nyelvet tanítva és bibliórakat tartva. Ezekben a helyeken húsvéti (március 22–23.) és karácsonyi programot is tartottunk. Áprilistól – júniusig a váci börtönben lévő idegenrendészeti őrizeteket is rendszeresen felkerestük, illetve volt lehetőségünk egy afgán fogvatartottal is imádkozni, aki az elfogását megelőző időszakban lett Krisztus követője. Hálásak vagyunk azokért a testvéreinkért, akik megtanultak egy-egy olyan idegen nyelvet, amelynek a segítségével kommunikálni tudunk ezekkel a távoli helyekről érkezett emberekkel. Februárban 10 napot töltöttem a szerb-horvát határon lévő Sid-ben, az ottani OM-es szolgálathoz csatlakozva.

Több segítséget is kaptunk külföldi testvéreinktől ahhoz, hogy jobban megismerjük az iszlám vallást és kultúrát és meglássuk azt, hogyan lehet a mohamedán háttérű felebarátaink felé bizonyosságot tenni Krisztusba vetett hitünkről. Nagyszerű lehetőség volt erre „Az Úr az én menedémem” konferencia (február 20–21.) és a tavasszal megtartott tanfolyamok: Életünket megosztva (Sharing Lives – május 5–6.); a „Világosság a sötétségben” és az „Al Massira”. július 29-én a Szélerőzsa, Evangélikus Ifjúsági konferencián Jó Andrással tartottunk előadást és beszélgettünk a jelenlővőkkel az Iszlám kapcsán.

A menekültek ügyében rendszeres Európai Alianszos egyeztetés folyik (Skype, illetve telefonos konferenciabeszélgetés keretében). Amikor október 10–13. között a portugáliai Colaresben elnökünkkel, Szeverényi Jánossal részt vettünk az EEA közgyűlésén, több nehéz beszélgetésünk is volt annak kapcsán, hogy különbözőképpen gondolkodunk és ítélünk meg helyzeteket és máshová tesszük a hangsúlyokat, mint a nyugati Alianszos testvéreink.

A tavalyi évben két Aliansz elnökségi ülésünk volt, (Tóalmás, április 25–26.) és Cinkota (november 14.), az Aliansz közgyűlését pedig Budapesten, a Szilágyi Dezső téren, a református egyházközség gyülekezeti termében tartottuk, május 3-án.

Több meghívásnak is eleget tudtunk tenni 2016-ban.

Részt vettünk az **Evangéliumi Fórumon** (Harkány, november 25–26.), illetve az „European Leadership Forum” vezetőivel találkoztunk, beszélgettünk (december 10.). Meglátogattuk az „Evangelikál és Protestáns ortodox teológusok párbeszédében” (november 5.) összejövetelét és részt vettünk a Missio Dei képzésen (Kelenföld, november 12.). Előadást tarthattunk nemzetközi életvédelmi konferencián Budapesten (június 3–4.), böjti sorozaton, Péteriben (február 28.), fiataloknak Cegléden (október 2.).

László Viktor alelnökünk invitálására ott voltunk az **Ez az a nap!** különleges alkalmain; a Hillsong Australia koncertjén (február 2.); Ez az a nap! – Misszió Expó (június 4.); 56 él! (november 3.); Karácsony (december 14.).

Részt vettünk a Keresztény motorosok szezonnyitóján (április 2.), a Baptista Egyház vezetőinek beiktatásán (június 5.), a Kiáltás az Életért Egyesület közgyűlésén (november 12.) és bankettjén (december 9.), a Palánta Gyermekek és Ifjúsági Misszió 25 éves jubileumán (november 18.), és május 8-án meglátogattuk a Dávid Sátora Gyülekezetet Székesfehérváron.

2016-ban többször is kiálltunk a **Bodnairu család** mellett, írtunk levelet is a norvég nagykövetségnek, illetve részt vettünk és felszólaltunk a nagykövetség elé szervezett „Stop Barnevernet!” tüntetésen, április 16-án.

Részt vettünk az emberkereskedelem ellen fellépő szervezetek és a Golgota Keresztény Gyülekezet által szervezett **„Mennyit érsz?”** interaktív kiállításon április 29-én.

Szeverényi Jánossal a Pax tv „a pásztor válaszol” műsorában beszélünk az Alianszról (január 14.), ősszel pedig a biblikus sáfárságról „Pénzügyek a Biblia tükrében” címmel beszélgettünk (szeptember 29.), voltunk a Kontakt rádió műsorában (május 4.) november 29-én pedig egy riport készült az Érdi Újság, karácsonyi számába.

A 10. jubileumi **BalatonNET** (augusztus 17–21.) témája ez volt: *Mi van a kezében?* Átgondoltuk, mi az, amivel rendelkezünk – ajándékaink, képességeink – egyéni és közösségi szinten – és hogyan tudjuk ezt Isten kezébe helyezve sokszorosan visszakapni áldásként embertársaink, közösségünk, nemzetünk javára? Hogyan érhetjük el azt a potenciált, ami ott van, és – az öt kenyérhez és a két halhoz, az özvegy olajához, Mózes botjához hasonlóan – eszközzé, áldássá válhat? Főelőadónk *Efraim Tendero*, az Evangéliumi Világszövetség (World Evangelical Alliance) főtitkára volt, magyar előadóink pedig Sándor Frigyes, Piszter Ervin, Bódis Miklós és Tóth Sándor voltak. A dicsőítést Mike Sámuel és csapata vezette. Ezt megelőzően, július 30–augusztus 6. között Keswickben jártunk, ahol már több, mint 140 esztendeje évről-évre ilyen összejöveteleket rendeznek, ez volt a BalatonNET ihletője és példája is. Azoknak az országoknak a képviselőit hívták össze, ahol – Keswick nyomán – ilyen összejöveteleket szerveznek, úgy, hogy sok hasonló gondolkodású és tevékenységű testvérrel találkozhattunk Ausztráliától a Kajmán szigetekig...

A **GLS** (Global Leadership Summit) nemzetközi vezetői konferencia 2016. október 7–8-án került megrendezésre a MOM Kulturális Központban. A külföldi előadók videóinak megtekintése és ezek üzeneteinek közösségi feldolgozása mellett, a helyszínen tudtuk meghallgatni a magyar előadót, Lénárt Viktort, aki amellet, hogy evangélikus lelkész, a GROW csoport vezérigazgatója. A GLS szervezéséhez kapcsolódóan egy rövid találkozásunk lehetett a Willow Creek vezető lelképásztorával. *Bill Hybels* egy előadást tartott számunkra és válaszolt a feltett kérdésekre.

Április 29-én a svájci **keresztény rendőrszövetség** vezetőivel találkoztunk, velük és néhány keresztény magyar rendőrrel egy hasonló magyar szervezet megalapításáról beszélgettünk.

A tavalyi évben észak-koreai testvérek látogattak meg bennünket a május 23–26. közötti időszakban. Több városba is ellátogattak, megrendítő volt a bizonyágtételük számunkra. Észak-Korea 2002 óta vezeti azt a listát, ahol a keresztényeket leginkább üldöző 50 ország szerepel. Folytassuk értük is az imádságot!

Budapest, 2017. május 2.

Horváth István

Magyar Evangéliumi Szövetség (Aliansz) 1091 Budapest, Kálvin tér 7.
Adószám: 18246812-1-43; Bankszámla: 11706016-20464132 (OTP)
www.aliansz.hu; aliansz@enternet.hu; +36 20 886 1121

